

УДК 903.4'18.02(477)“637”

АРХЕОЛОГІЧНІ ПАМ'ЯТКИ ВЕРХІВ'Я Р. РОЗИНКИ

Віталій ТКАЧ

ДП ОАСУ “Рівненська старовина”
вул. кн. Ольги, 5/210, Рівне 33027, Україна
e-mail: duben@ukr.net

Статтю присвячено каталогізації виявлених автором у верхів'ях р. Розинки шести багаточасових поселень, а також пам'яток доби бронзи та римського часу біля с. Костянець, які відкрили 1947 р. І. Свешніков та М. Смішко.

Ключові слова: Розинка, поселення, кераміка, трипільська культура, доба бронзи, вельбарська культура.

Розинка є однією з малих річок Дубенщини. Будучи лівобережною притокою р. Стубли, вона бере свій початок з джерел поблизу с. Костянця і впадає в Стублу біля с. Заруддя, маючи загальну довжину 5,7 км. Пам'ятки у верхів'ях цієї річки (іноді зустрічається назва Козинка) відомі здавна. Впродовж ХХ ст. дослідження тут проводили Ю. Шумовський¹, Р. Якимович², І. Свешніков³, М. Смішко⁴, М. Пелешишин⁵, М. Тіханова⁶. Такі поселення, як Костянець-Лиственщина та Костянець-Монастирське, досліджувані цими науковцями, стали широко відомими серед дослідників старожитностей доби міді-бронзи та римського часу. Дана публікація створена з метою каталогізації цих та інших пам'яток, що знаходяться в цьому мікрорегіоні з описом нових знахідок та нанесення їх на загальний план. Нумерація і прив'язки пам'яток авторські.

¹ Шумовський Ю. Ф. Зруйноване гніздо. – Т. II (рукопис) // Фонди ДІКЗ м. Дубно. – Саванна, 1992. – С. 40.

² Позіховський О. Матеріали до каталогізації пам'яток Трипільської культури Середнього Погориння // Археологічна спадщина Яна Фітцке. – Луцьк, 2005. – С. 284.

³ Свешніков І. К. Розкопки в с. Костяниці на полі Лиственщина // АП УРСР. – 1952. – Т. 4. – С. 131–139.

⁴ Смішко М. Ю. Дослідження пам'яток культури полів поховань в західних областях УРСР в 1947 р. // АП УРСР. – 1952. – Т. 3. – С. 365–377.

⁵ Пелешишин М. Пізньотрипільські поселення біля сіл Костянець і Листвин на Волині // Волино-Подільські археологічні студії. – 1998. – № 1. – С. 89–110.

⁶ Свешніков І. К., Нікольченко Ю. М. Довідник з археології України. Ровенська область. – Київ, 1982. – С. 50.

Рис. 1. Пам'ятки верхів'їв р. Розинки.

Fig. 1. Sites from upper basin of Rozynka river.

Листвин-7. Займає похилий край мису Мізоцького кряжу над дорогою Мирогоща-Мізоч, за 0,5 км на захід від Костянецького кургану (рис. 1, 1). На поверхні зібрано кераміку пізньотрипільської культури. Посуд переважно має коричневу або сіру поверхню, добре вигладжену, домішку піску і шамоту в глиняному тісті, трапляються також червоноглиняні столові посудини (рис. 2, 6–8). Деякі черепки мають фарбовану в червоний колір поверхню. Пряслиця конічні та біконічні (рис. 2, 2, 3). Відома випадкова знахідка великого конічного пряслиця з фарбованою поверхню. Серед трипільських знахідок з цього поселення виділяється вінчик миски, виготовленої з червоної добре

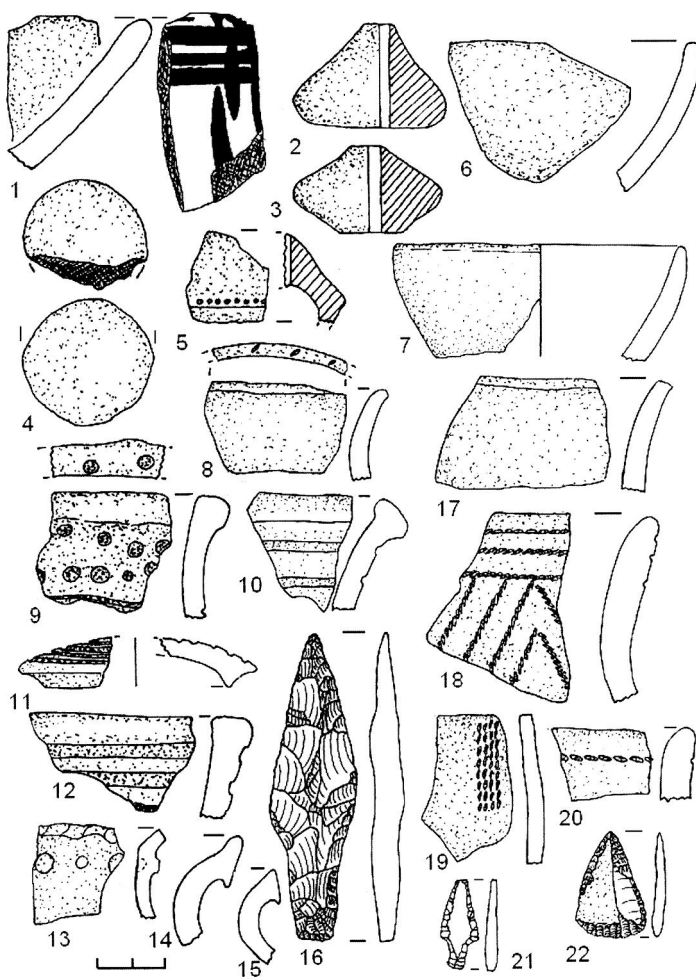

Рис. 2. Знахідки з поселень Листвин-7 (1-16) та Костянець-Лиственщина (17-22); 1-15, 17-20 – кераміка; 16, 21, 22 – кремій.
 Fig. 2. Finds from settlement Lystvyn-7 (1-16) and Kostianets'-Lystvenschyna (17-22); 1-15, 17-20 – ceramic; 16, 21, 22 – flint.

відмуленої глини із збереженим розписом чорною фарбою на внутрішній частині (рис. 2, 1).

Внаслідок хімічних особливостей ґрунту Дубенщини, трипільський розпис на кераміці не зберігається, тож цей уламок є досить унікальною знахідкою. На цьому ж поселенні знайдено уламок пряслиця, орнаментованого рядом наколів (рис. 2, 5) та кульку з коричневої глини, аналогічної трипільській кераміці (рис. 2, 4). Знайдено також кераміку

тшинецько-комарівської культури, серед якої є уламки характерних горщиків з потовщеним вінцем, штамповим та лінійним орнаментом і аналогічно орнаментованої покривки (рис. 2, 9–12). Кераміка має сірий колір, домішку товченого кременю та піску в глиняному тісті. До цієї ж культури слід віднести вістря дротика з кременю (рис. 2, 16). Знайдено кілька уламків кераміки характерних для могилянської групи (рис. 2, 13) та X–XI ст. (рис. 2, 14, 15).

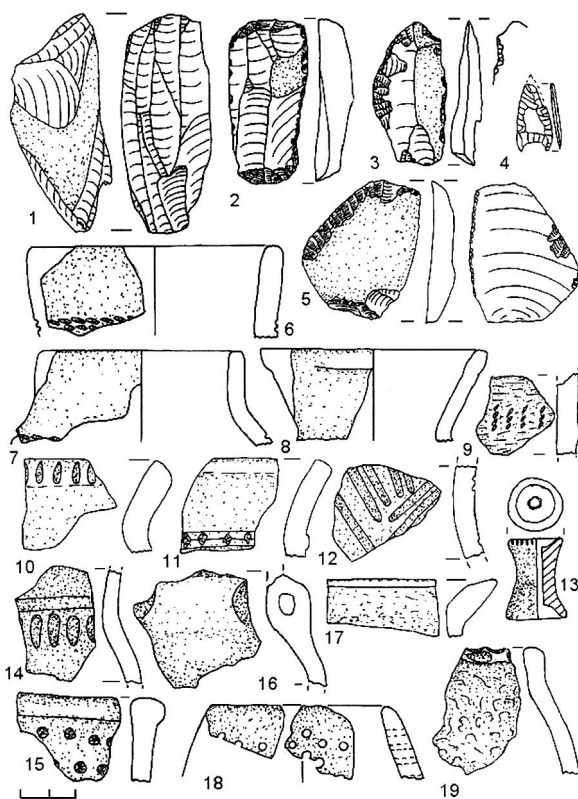

Рис. 3. Знахідки з поселення Костянець-Монастирське-2: 1–4 – кремень; 5–19 – кераміка.

Fig. 3. Finds from settlement Kostianets'-Monastyr's'ke-2: 1–4 – flint; 5–19 – ceramic.

Костянець-Лиственщина. Займає довгий мис перерізаний дорогою Мирогоща-Мізоч за 50 м на захід від мосту. На мисі також знаходиться давній курган, висотою близько 3 м (рис. 1, 2). Поселення обстежувалося Р. Якимовичем, Ю. Шумовським (який провів невеликі розкопки і виявив

велику посудину тшинецько-комарівської культури, котра нині експонується у Державному археологічному музеї (Варшава, Польща)⁷ І. Свешніковим⁸, М. Пелещишиним⁹. У 2002 р. на пам'ятці влаштовано кар'єр, який досяг нині розмірів близько 90×50 м. При огляді кар'єру виявлено окремі знахідки кераміки трипільської культури (рис. 2, 17, 20), крем'яну сокирку, трикутне вістря стріли (рис. 2, 22). Пряме вінце посудини орнаментоване вертикальними відбитками має домішку піску і дрібного кременю (рис. 2, 19). Вінце і стінка, що можливо походять від одної посудини мають сірий колір, значну домішку піску та слюди в глиняному тісті, від чого черепок є шерехатим на дотик, орнаментация складається з одиничних відбитків шнура, що утворюють композицію з горизонтальних і похилих ліній (рис. 2, 18). Такий орнамент і глиняне тісто не є характерними для місцевих культур шнурової кераміки, як і орнамент попередньої посудини. Два невеликих фрагменти кераміки належать до культури багатоваликової кераміки. Черешкове вістря стріли (рис. 2, 21) та уламок вістря дротика належать до тшинецько-комарівської культури. В кар'єрі виявлено рештки майстерні тшинецько-комарівської культури по виготовленню крем'яних серпів, від якої збереглося біля 50 відщепів та 2 браковані заготовки. Найбільших пошкоджень зазнало поселення празької культури VI–VII ст. На території кар'єру виявлено близько 15 знищених комплексів, які фіксувалися по зруйнованих рештках печей. Вдалося розчистити 6 печей різної збереженості і 3 окремих скупчення матеріалів.

Поселення в ур. Монастирське досліджував М. Смішко у 1947 р.¹⁰ На думку дослідника пам'ятки по обох берегах струмка є одним поселенням¹¹. Для римського часу це можливо є справедливим, однак, як виявилось, ці пам'ятки є багатошаровими і значно різняться між собою матеріалами, тому виникла потреба їх розділення за топографічними ознаками:

⁷ Шумовський Ю. Ф. Зруйноване гніздо. – Т. II (рукопис) // Фонди ДІКЗ м. Дубно. – Саванна, 1992. – С. 40; *Węgrzynowicz T.* Zabytki z epoki brązu i wczesnej epoki żelaza z Ukrainy i Białorusi w Zbiorach Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie. – Warszawa, 2001 – S. 25.

⁸ Свешніков І. К. Розкопки в с. Костянець на полі Лиственщина // АП УРСР. – 1952. – Т. 4. – С. 131–139.

⁹ Пелещишин М. Пізньотрипільські поселення біля сіл Костянець і Листвин на Волині // Волино-Подільські археологічні студії. – 1998. – № 1. – С. 89–110.

¹⁰ Смішко М. Ю. Дослідження пам'яток культури полів поховань в західних областях УРСР в 1947 р. // АП УРСР. – 1952. – Т. 3. – С. 356–378.

¹¹ Смішко М. Ю. Дослідження пам'яток культури полів поховань в західних областях УРСР в 1947 р. // АП УРСР. – 1952. – Т. 3. – С. 366.

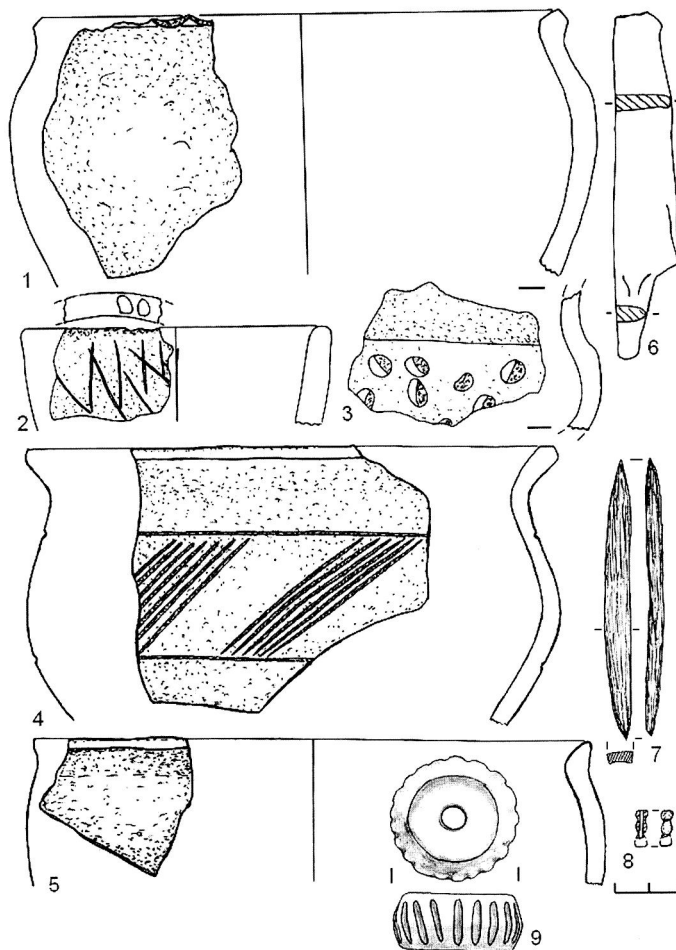

Рис. 4. Знахідки з поселення Костянець-Монастирське-2: 1–5, 9 – кераміка; 6 – залізо; 7 – кістка; 8 – скло.

Fig. 4. Finds from settlement Kostianets'-Monastyr's'ke-2: 1–5, 9 – ceramic; 6 – iron; 7 – bone; 8 – glass.

Костянець-Монастирське-1 – займає лівобережну надзаплавну терасу р. Розинки (нині – водосховище) за 0,4 км на північ від кургану (рис. 1, 3). З поверхні зібрано кераміку доби бронзи, вельбарської культури та X ст.

Костянець-Монастирське-2 – займає мис правого берега р. Розинки (водосховища) за 0,25 км на південний схід від цвинтаря (рис. 1, 5). Саме тут проводив розкопки М. Смішко.

Поверхня поселення вкрита уламками глиняної обмазки, залізної криці та кераміки римського часу, що є результатами руйнації наземних

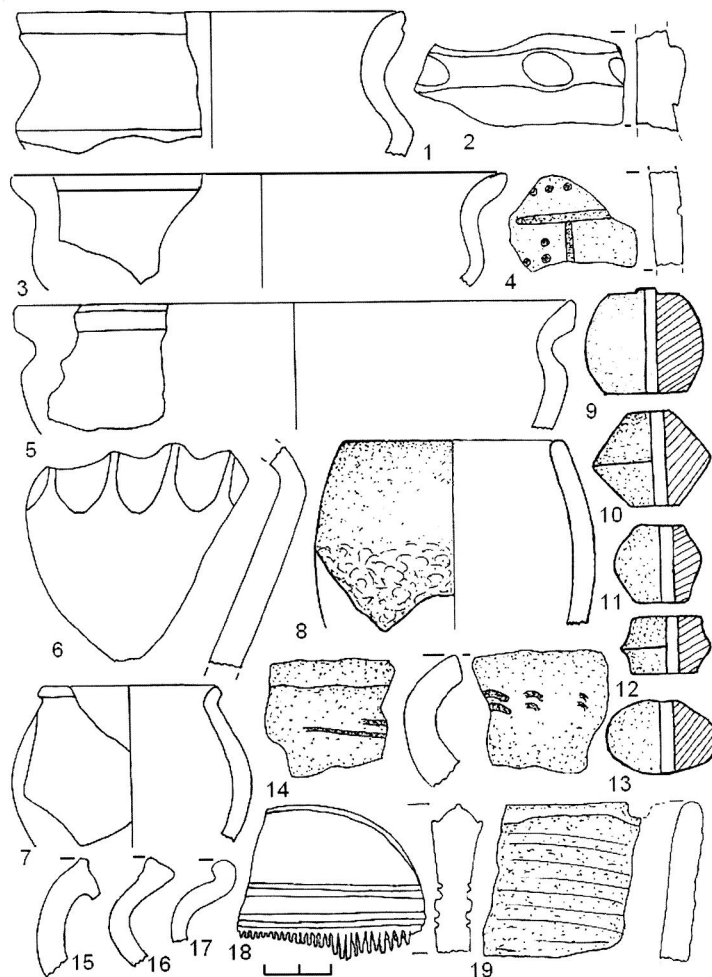

Рис. 5. Знахідки з поселення Костянець-Монастирське-2: 1–17, 19 – кераміка; 18 – кістка.
 Fig. 5. Finds from settlement Kostianets'-Monastyr's'ke-2: 1–17, 19 – ceramic; 18 – bone.

споруд вельбарської культури внаслідок оранки. Серед зібраних знахідок виділяється група патинованого кременю доби палеоліту – кілька нуклеусів, один з яких свідерського типу (рис. 3, 1), велика кількість пластин і відщепів, подвійний кінцевий скребок (рис. 3, 2). Поруч з поселенням, дещо в глибині мису знайдено уламок кухонної посудини культури кулястих амфор,

коричневого кольору, з домішкою жорстви в глиняному тісті (рис. 3, 16). Значна збірка належить до городоцько-здовбицької культури. Це уламки посуду з шнуровим орнаментом або неорнаментовані та уламок ручки прикрашений трьома заглибленнями (рис. 3, 6–8). Посуд має переважно сірий колір, згладжену поверхню, домішку товченого кременю і піску, зрідка в поєднанні із шамотом. Ще один уламок кераміки коричневого кольору з домішкою шамоту належить до стжижовської культури (рис. 6, 9). З крем'яних виробів до цього періоду віднесено два ножі на відщепках (рис. 6, 3, 5), уламок серпа та серцевидне вістря стріли з характерним сколом від зіткнення з твердою ціллю (рис. 3, 4). Знайдено уламки чотирьох посудини культури багатоваликової кераміки (рис. 3, 10–12).

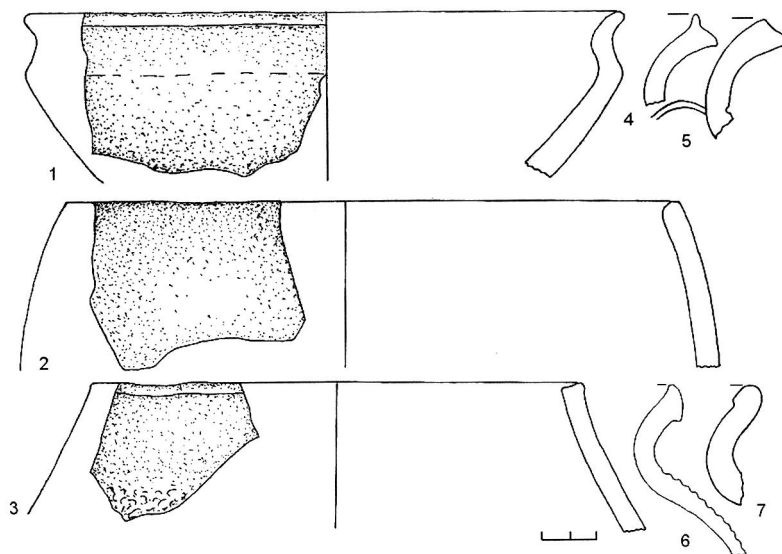

Рис. 6. Кераміка з поселень Костянець-Монастирське-3 (1–3) та Заруддя-3 (4–7).

Fig. 6. Ceramic from settlements Kostianets'-Monastyr's'ke-3 (1–3) and Zaruddia-3 (4–7).

Кілька уламків кераміки, знайдених на поселенні, належать до тшинецько-комарівської культури (рис. 3, 14, 15), ще кілька і уламок крем'яного серпа з зубцевою ретушшю – до могилянської групи ранньозалізного часу. Поморська культура представлена більшою кількістю знахідок. Краще збережені горщики мають добре виражену шийку, потовщене вінце та орнамент з пальцевих вдавлень по вінцю в шаховому порядку (рис. 3, 19; 4, 1). Такий же орнамент має миска конічної форми з ошершавленою поверхнею. Ще одна миска (?) має сірий колір, згладжену

форму та внутрішню огранку вінця (рис. 3, 17), що характерно для ясторфської культури, кераміка якої іноді трапляється на поморських поселеннях¹². Дві посудини мають орнамент з пальцевих вдавлень на стінках (рис. 4, 3). Верхня частина товстостінного коричневого кольору кухля (?) має орнаментацию з штрихів по добре лощеній коричневій поверхні та пальцевих вдавлень по вінцю (рис. 4, 2). Знайдено два уламки посудини з вкритим отворами корпусом конічної форми (рис. 3, 18). Імовірно, це курильниця. Загалом кераміка поділяється на ошершавлену, без додаткової обробки, згладжену та лощену. Остання має коричневий, чорний чи сірий колір, дрібні домішки – креміль та шамот і безумовно є столовою. Кухонна кераміка має грубі домішки, однак є і винятки. Горщики часто згладжені або лощені по внутрішній поверхні.

Односкладовий кістяний гребінь (рис. 5, 18) характерний для пам'яток зубрицької культури¹³. Можливо до неї варто віднести вінчик горщика з грубою поверхнею, орнаментований пальцевими вдавненнями по вінчику (рис. 5, 19).

До вельбарської культури належить найбільша кількість знахідок з поселення. Ліпна кераміка представлена горщиками з загнутим до середини вінцем і іншими видами посуду такої ж форми (рис. 5, 8), горщиками з відігнутих назовні вінцем (рис. 4, 5), орнаментованими лощеними вазами (рис. 4, 4). Трапився уламок стінки з глухим вушком. Гончарна кераміка кількісно переважає над ліпною і ділиться на шерехату, згладжену і лощену. За профілями вінець та фрагментами стінок її можна розділити на горщики (рис. 5, 1), піфоси, миски (рис. 5, 3, 5), вази, глеки (рис. 5, 6). Одиначними є кухлик (рис. 5, 7) та друшляк. Орнамент гончарного посуду складається переважно з прямих заглиблених ліній або тонких валиків. Стінка лощеного глека орнаментована канелюрами (рис. 5, 6), шерехаті посудини – розчленованим валиком (рис. 5, 2). Три уламки ручок причорноморських амфор виготовлені з глини рожевого або жовтого кольору з домішкою піску та дрібного золотистого блискучого мінералу. З індивідуальних знахідок виявлено точильні плитки, заготовку залізного ножа (рис. 4, 6), синю скляну намистину (рис. 4, 8) та пряслиця, серед яких переважають біконічні (рис. 5, 10–12), є округле (рис. 5, 13), бочковидне (рис. 5, 9) та жорновидні (рис. 4, 9), одне з яких орнаментоване канелюрами. Виготовлені пряслиця з такої ж глиняної маси як і ліпна кераміка – має сірий, коричневий або червоний колір, домішку піску, дрібної білої жорстви, рідше – шамоту. Знайдена

¹² Козак Д. Н., Прищепя Б. А., Шкоронад В. В. Давні землероби Волині (пам'ятки археології на Хрінницькому водоймищі). – Київ, 2004. – С. 35–36.

¹³ Козак Д. Н. Венеди. – Київ, 2008. – С. 45, 56.

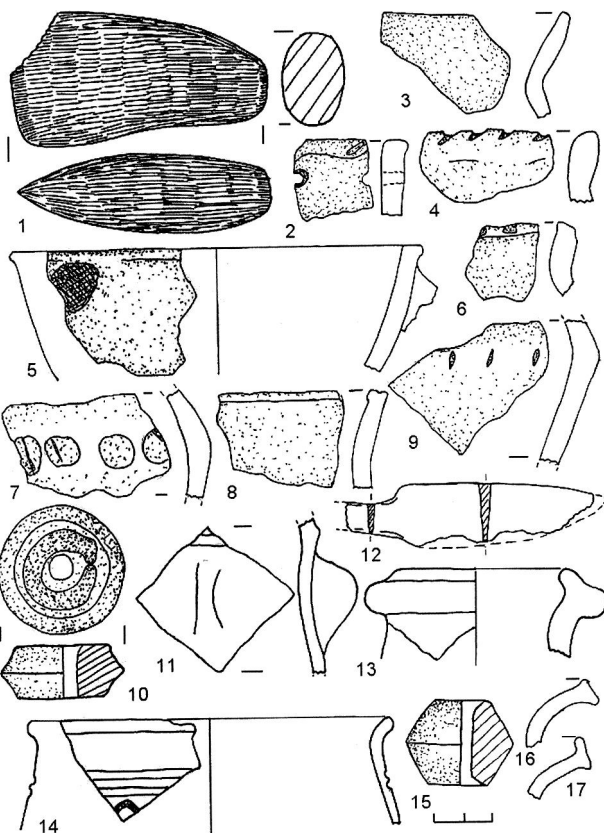

Рис. 7. Знахідки з поселення Костянець-Монастирське-3: 1 – камінь; 2–11, 13–17 – кераміка; 12 – залізо.

Fig. 7. Finds from settlement Kostianets'-Monastyr's'ke-3: 1 – stone; 2–11, 13–17 – ceramic; 12 – iron.

кістяна шпилька, загострена з обох боків, має аналогії на вельбарських пам'ятках (рис. 4, 7)¹⁴.

Кілька уламків ліпного посуду коричневого та сірого кольору з грубими домішками жорстви і кременю належать до культури Луки-Райковецької. Одна з них імітує ранньогончарну (рис. 5, 14). Знайдено гончарну кераміку X – поч. XI ст. (рис. 5, 15, 16) та XII – першої пол. XIII ст. (рис. 5, 17). Okремо слід згадати про керамічний виріб у вигляді котушки з отвором (рис. 3, 13). Він має світло-коричневий колір, зглажену поверхню,

¹⁴ Козак Д. Н., Прищепя Б. А., Шкоронад В. В. Давні землероби Волині (пам'ятки археології на Хрінницькому водоймищі). – Київ, 2004. – С. 103.

домішку дрібного кременю в глиняному тісті та орнамент з насічок по одній стороні. Цей виріб може належати до однієї з культур доби бронзи чи раннього заліза.

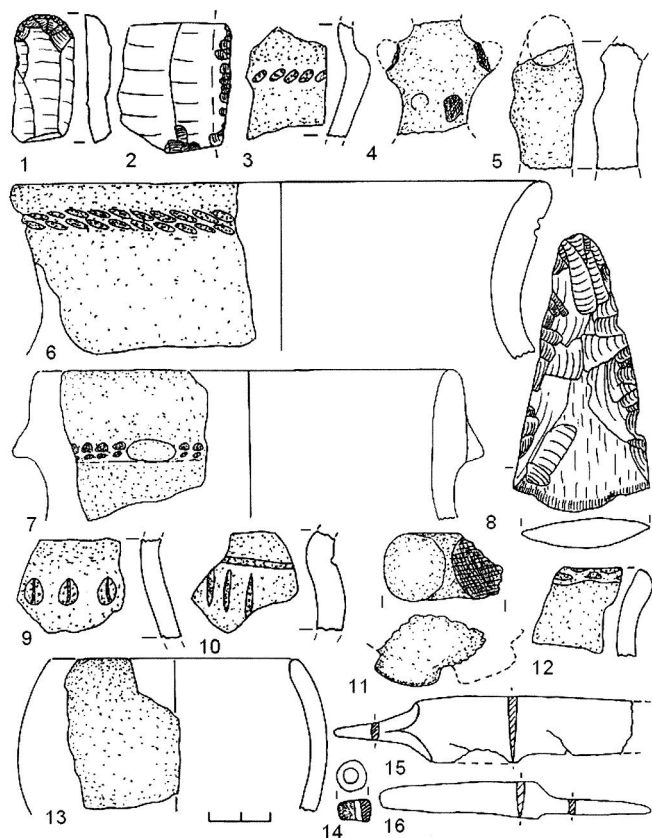

Рис. 8. Знахідки з поселення Заруддя-3: 1, 2, 8 – кремень; 3–7, 9–13 – кераміка; 14 – скло; 15, 16 – залізо.

Fig. 8. Finds from settlement Zaruddia-3: 1, 2, 8 – flint; 3–7, 9–13 – ceramic; 14 – glass; 15, 16 – iron.

Костянець-Монастирське-3. Займає мис правого берега р. Розинки (водосховища) між поселеннями Лиственщина та Монастирське-2, від яких відокремлений заболоченими долинами дрібних струмків, за 0,5 км на північний схід від кургану. На поверхні зібрано уламки миски та горщика волино-люблінської культури доби міді жовтого кольору, тришарові на зламі (рис. 6, 1; 7, 3). До мідного віку належить і сокира з зеленого каменю (рис. 7, 1). Знайдено уламки кераміки могилянської групи раннього залізного віку (рис. 7, 2). Кілька уламків кераміки очевидно належать зубрицькій культурі.

Серед них уламок черпака з потовщеним ограненим вінчиком (рис. 7, 5), вінчики горщиків, деякі з яких мають орнамент з насічок чи вдавлень по вінчику (рис. 7, 4, 6, 8), стінки горщиків, аналогічно орнаментовані по переламу тулуба (рис. 7, 7, 9).

Найбільше знахідок представлено керамікою вельбарської культури (рис. 6, 2, 3; 7, 14), аналогічною зібраній на поселеннях Монастирське-1 та Монастирське-2. Одна з гончарних стінок прикрашена глухим вушком (рис. 7, 11). Вінчик амфори рожевого кольору має потовщення (рис. 7, 13). Знайдено два біконічних пряслиця, одне з яких орнаментоване лощеною лінією (рис. 7, 10, 15). Залізний ніж, із добре видимими слідами проковування черешка (як і заготовка з Монастирського-2) очевидно вельбарський (рис. 7, 12). Поверхня пам'ятки вкрита фрагментами обмазки, шлаками, уламками залізної криці. В місцях їх концентрації трапляється багато вельбарської кераміки. Виявлено вінчики посуду IX – поч. XI ст. (рис. 7, 16, 17).

Заруддя-3. Займає частину правобережної тераси р. Розинки за 0,5 км на північний схід від костянецького цвинтаря (рис. 1, 6).

З поверхні зібрано пластини, нуклеуси і скребок доби палеоліту, вкриті білою патиною (рис. 8, 7). Матеріалів пізньотрипільської культури на поселенні виявлено небагато, однак знайдено дві пошкоджені антропоморфні глиняні фігурки. Перша з них, виготовлена з добре відмуленої глини, мала темно-сірий колір і була вкрита світло-кориневим ангобом, голова і руки, що були позначені виступами не збереглися, нижня частина теж втрачена (рис. 8, 4). Груди були позначені невеликими наліпами, талія чітко окреслена. Друга фігурка була виготовлена з менш якісної глини, з домішкою білого мінералу, мала темно-сірий колір, верхня частина голови і низ фігурки втрачені. Торс фігурки в анфас прямий, з окремими виступами, натомість фігурка добре профільована. В районі грудей фігурка потовщена, в області шиї потоншена (рис. 8, 5). Голова була відхилена назад, обличчя виступаюче, рельєфне, підборіддя було передано овалом. Кераміка рожевого кольору, мучниста, одна стінка орнаментована відбитком шнура (рис. 8, 3). До цього ж періоду належать два вкладні серпів (рис. 8, 2).

До городоцько-здовбицької культури належать вироби на відщепях, крем'яні сокирка та уламок вістря списа (рис. 8, 8), пряслице з черепка та серія уламків кераміки сірого, рідше коричневого кольору, з домішкою та кременю в глиняному тісті. Орнамент складається з горизонтальних відтисків шнура або пальцевих вдавлень по шийці (рис. 8, 6, 9). Одне вінце коричневого кольору з домішкою шамоту належить стжижовській культурі (рис. 8, 5). До тшинецько-комарівської культури належать кілька уламків кераміки та фрагмент “рогатого” пряслиця (рис. 8, 10, 11). Кілька фрагментів посуду належать поморській культурі, серед них – вінце горщика з

“шаховим” орнаментом, стінка лощеної посудини з “зернистим” штампом та уламок глиняного диска (рис. 8, 12).

До вельбарської культури належить найбільша кількість знахідок. На оранці видно окремі скупчення цієї кераміки, пов'язані з плямами зруйнованих об'єктів. Кількісно переважає гончарна шерехата кераміка, що може свідчити про більш пізній вік цього поселення порівняно з пам'ятками в ур. Монастирське. Знайдено і ліпну кераміку (рис. 8, 13), скляну намистину (рис. 8, 14), залізний ніж, подібний знахідкам з ур. Монастирське (рис. 8, 15).

Зібрано також кераміку IX–X ст. (рис. 6, 4–6), XII–XIII ст. (рис. 6, 7), залізний ніж слов'яно-руського часу (рис. 8, 16).

Підсумовуючи результати досліджень пам'яток верхів'їв р. Розинки, слід відмітити природні ресурси цього мікрорегіону, які приваблювали сюди в різні часи давнє населення. Насамперед, це добра джерельна вода, якою користуються і досі. Наступним фактором, важливим для доби палеоліту, енеоліту та бронзи є виходи на поверхню якісного туронського кременю в ур. Монастирське. Пам'ятки доби палеоліту мають тут характер майстерень, на яких розщеплювався кремій. Отримавши достатню кількість пластин та якісних нуклеусів, люди очевидно поверталися до свої жител, чим пояснюється наявність лише одиничних знарядь. Датувати стоянки-майстерні важко. Знайдені тут нуклеуси були кинуті на початковій стадії утилізації, очевидно будучи забракованими. Скребок з Монастирського-2 виготовлений на пластині із зустрічними негативами сколів, що може вказувати на свідерську культуру. Тут же знайдено і свідерський нуклеус. Очевидно місцевий кремій використовувало населення волино-люблінської та пізньотрипільської культур. Цікаве різне розміщення пізньотрипільських поселень – на високих мисах Мізоцького кряжу (Костянець-Лиственщина, Листвин-7) та надзаплавній терасі річки Розинки (Заруддя-3).

Починаючи з мідного віку важливе значення для функціонування поселень могло мати Збитинське плато з його ще донедавна не залісненими просторами з чисельними западинами, в яких навіть влітку не пересихає вода, що очевидно використовувалося давніми скотарями. Поселення городоцько-здовбицької та тшинецько-комарівської культур доби бронзи, а також могилянської групи ранньозалізного часу розміщуються в тому ж місці, де і енеолітичні, зберігаючи ту ж різноманітність розміщення, що і поселення пізньотрипільської культури.

Поселення пізніших культур розміщені лише на берегах річки. Для поморської та зубрицької культур очевидно мали значення поклади болотних руд, якими багата долина Розинки, однак справді масове використання цих ресурсів зумовило заселеність берегів річки у пізньоримський час племенами вельбарської культури. Утворення такого металургійного осередку вказує на велику потребу в металі, очевидно зумовлену значною військово-політичною

активністю готів. Металургійні осередки вельбарської культури відомі і на р. Ікві. Болотними рудами могли користуватися і слов'янські поселенці празької культури, однак помітних слідів металовиробництва на поселенні не виявлено.

Подальша присутність слов'янського населення на берегах р. Розинки засвідчується наявністю тут поселень культури Луки-Райковецької VIII–IX ст. (Монастирське-2), IX–X ст. (Заруддя-4, Монастирське-1 та Монастирське-3), X – поч. XI ст. (Листвин-7, Монастирське-1, -2 та -3, Заруддя-3), XII–XIII ст. (Монастирське-2, Заруддя-3). Короткочасне повторне заселення високого мису (Листвин-7) в X – поч. XI ст. очевидно зумовлене близькістю Листвинського городища, оточеного поселеннями-сателітами (в т. ч. Листвин-7). Після припинення функціонування городища населення покидає високі миси Мізоцького кряжу і спускається в долини річок. Після XIII ст. тут не існувало жодного поселення аж до сучасності. Натомість нижче по течії в XIV–XV ст. виникають населені пункти Костянець і Заруддя.

ARCHAEOLOGICAL MONUMENTS FROM THE UPPER BASIN OF ROZYNKA RIVER

Vitalij TKACH

Archaeological Service "Rivne antiquity"

Kn. Olhy str. 5/210, Rivne 33027, Ukraine

e-mail:duben@ukr.net

The article concerns with catalogue of monuments which were discovered by author in upper basin of Rozynka river (six multilayered settlements) and by Ihor Sveshnikov and Markian Smishko in 1947 near Kostianets' village.

Key words: Rozynka, settlement, ceramic, Trypil'ska culture, Bronze age, Vel'barska culture.

АРХЕОЛОГИЧЕСКИЕ ПАМЯТНИКИ ВЕРХОВЬЯ Р. РОЗИНКИ

Віталій ТКАЧ

ДП ОАСУ "Ровенская старина"

ул. кн. Ольги, 5/210, Ровно 33027, Украина

e-mail:duben@ukr.net

Статья посвящена каталогизации зафиксированных автором в верховьях р. Розинки 6 многослойных поселений, а также памятников эпохи бронзы и римского времени около с. Костянец, которые открыли 1947 г. И. Свешников и М. Смишко.

Ключевые слова: Розинка, поселения, керамика, трипольская культура, эпоха бронзы, вельбарская культура.

Стаття надійшла до редколегії 18.05.2008

Прийнята до друку 10.06.2008